

Nr 206.

Av herr **Olsson** i Blädinge, om skrivelse till Kungl. Maj:t i fråga om vidtagande av åtgärder för främjande av brödsädesodlingen i vårt land.

Det är både i tal och skrift och icke minst i motioner till riksdagen så uttömmande klargjort, i vilket nödläge jordbruksnäringen för närvarande befinner sig, att det näppeligen kan vara behövt att därom ytterligare vittna. Förhållandet kan sägas vara fullt konstaterat och ingen torde kunna bestrida, att detta är en sjukdomsföreteelse på vår samhällskropp, som man med snaraste måste söka råda bot för.

Det är ett erkänt faktum, att när en lem lider, så lida alla, och när en så viktig lem i samhällskroppen som jordbruksnäringen icke är kärnfrisk, så måste även andra näringar lida mer eller mindre skada.

Botemedlet för det onda söker man att indirekt på flera olika sätt åstadkomma, och detta heter antingen högre tullar, importreglering eller utförselbevis. Jag vill varken över- eller underskatta någondera av dessa åtgärder. De kunna antingen var för sig eller tillsammans hava en viss betydelse, men säkert är, att det vore bättre med ett direkt botemedel, det vill här säga, att ett så noggrant som möjligt uträknat produktionspris garanterades producenten. Detta medel skulle helt säkert, jag är övertygad därom, visa sig hava en så stimulerande verkan, att vårt land under normala förhållanden snart nog kunde glädja sig åt att i det närmaste uppnå självförsörjningens gräns.

Det torde vara överflödigt att närmare klargöra vad detta skulle hava för betydelse för hela vårt näringsliv. Det är ett gammalt ordspråk, som säger, att när krubborna äro tomma, då bitas hästarna. Mig förefaller, som detta för närvarande nära nog kunde tillämpas på nuvarande ekonomiska förhållande och de olika samhällsklasserna emellan.

På grund av vad jag här ovan i korthet anfört anhallar jag,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, det tacktes Kungl. Maj:t låta utreda, vilka åtgärder som kunna vidtagas för att främja brödsädesodlingen i vårt land, så att brödsädesprisen komma i så nära överensstämmelse som möjligt med produktionskostnaderna, samt därefter så skyndsamt som möjligt för riksdagen framlägga förslag därom.

Stockholm den 21 januari 1924.

P. M. Olsson.

